32. මහා ගොසිඞ්ග සූත්‍රය

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස

1. ' මා විසින් මෙසේ අසනලදී. එක්කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ගොසිඞග සාලවන නම් අරණ්‍යයෙහි සුප්‍රසිද්ධ සුප්‍රසිද්ධ බොහෝ ස්ථවිර ශ්‍රාවකයන් සමග,- එනම්ः- ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් මහාමෞද්ගල්යායන ස්ථවිරයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන්වහන්සේ, ආයුෂ්මත් අනුරුධ ස්ථවිරයන්වහන්සේ, ආයුෂ්මත් රෙවත ස්ථවිරයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ සහ මෙයින් අන්‍යවූද අතිශයින් ප්‍රසිඬවූः ස්ථවිර ශ්‍රාවකයින් වහන්සේලා සමග-වැඩ වාසය කරති.

ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් වහන්සේ සවස් කාලයෙහි ඵල සමාපත්තියෙන් නැගී සිට ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනකද එතනට ගියහ. ගොස්, " ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයෙනි, ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනකද බණ අසනු පිණිස එහි යමු"යි කීහ. ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන්වහන්සේ "ඇවැත්නි, එසේය"යි ආයුෂ්මත් මහාමෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ.

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන්වහන්සේද, ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන් වහන්සේද, ආයුෂ්මත් අනුරුධ ස්ථවිරයන්වහන්සේද, ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනකද, බණ අසනු පිණිස එහි ගියහ. එකල්හි ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ, ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් වහන්සේද, ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන්වහන්සේද, ආයුෂ්මත් අනුරුධ ස්ථවිරයන් වහන්සේද, ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනකද, බණ අසනු පිණිස එහි යනු දුටහ. දැක ආයුෂ්මත රෙවත ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනකද එහි ගියහ. ගොස් ආයුෂ්මත් රෙවත ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ කීහ.

" ආයුෂ්මත් රේවත ස්ථවිරයෙනි, අසවල් සත්පුරුෂයෝ, ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනකද, බණ අසනු පිණිස එහි යන්නාහ. ආයුෂ්මත් රෙවත ස්ථවිරයෙනි, අපිත් ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනකද බණ අසනු පිණිස එහි යමු" (කියායි) ඇවැත්නි, "එසේය"යි ආයුෂ්මත් රෙවත ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ආනන්ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් රෙවත ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද, ආයුෂ්මත් ආනන්ද

ස්ථවිරයන් වහන්සේද, ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ යම් තැනකද බණ අසනු පිණිස එහි ගියහ.

2. ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ එසේ එන්නාවූ ආයුෂ්මත් රෙවත ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද, ආයුෂ්මත් ආනන්‍ද ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද දුරදීම දුටහ. දැක, ආයුෂ්මත් ආනන්‍ද ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ කීහ.

"ආයුෂ්මත් ආනන්‍දයෙනි, එනු මැනවි. භාග්‍යවතුන් වහන්සෙගේ උපස්ථායකවූ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සමීපයෙහි හැසිරෙන්නාවූ ආයුෂ්මත් ආනන්‍දයන්ගේ මෙහි පැමිණීම ඉතා යහපත්ය.

"ඇවැත් ආනන්‍දයෙනි, ගොසිඞගසාලවනය සිත්කලුය, රාත්‍රිය සඳ පහනින් බබලන්නිය. සල්ගස් මුල සිට අග දක්වා පිපී සිටියහ. දිව්‍යසුගන්‍ධය වැනි සුවඳ හමයි. ඇවැත් ආනන්‍දයෙනි, කෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්‍ෂුවක් කරණ කොට ගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේදැ"යි (විචාළහ.) "ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මේ සාසනයෙහි භික්‍ෂුවක් බොහෝ ඇසූපිරූ තැන් ඇත්තේ වෙයිද, ඇසූ දේ සිත්හි දරන්නේ වෙයිද, ඇසූ ධර්‍මය සිත්හි රැස්කර ගත්තේ වෙයිද, මුල යහපත් වූ මැද යහපත් වූ අග යහපත්වූ අර්‍ථ සහිතවූ ව්‍යඤ්ජන සහිතවූ යම් ඒ ධර්‍මකෙනෙක් මුළුමනින් සම්පූර්‍ණවූ පිරිසිදුවූ බ්‍රහ්මචරියාව ප්‍රකාශ කෙරෙත් ද, එබඳුවූ ධර්‍ම ඔහු විසින් බොහෝ කොට අසන ලද්දාහු වෙත්ද, ප්‍රගුණ කරන ලද්දාහු වෙත්ද, වචනයෙන් කීම් වසයෙන් පුරුදුකරණ ලද්දාහු වෙත්ද, සිතින් සලකන ලද්දාහු වෙත්ද, ප්‍රඥාවෙන් මනාව අවබොධ කරණලද්දාහු වෙත්ද හෙතෙම ආශ්‍රව (කෙලෙස්) නැති කිරීම පිණිස සිවුවණක් පිරිසට පද ව්‍යඤ්ජන සම්පත්තියෙන් සම්පූර්‍ණ කර ධර්‍මය දෙශනා කරයිද, ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, එබඳු භික්‍ෂුවක් කරණකොටගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේය.යි (කීහ.)

3. මෙසේ කී කල්හි ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් රෙවත ස්ථවිරයන්ට මෙසේ කීහ.

" ඇවැත් රේවතතයෙනි, ආයුෂ්මත් ආනන්‍දයන් විසින් ස්වකීය වැටහීම පරිදි ප්‍රකාශ කරන ලද්දේය. එහිලා දැන් ආයුෂ්මත් රෙවතයන් විචාරමු. ඇවැත් රෙවතයෙනි, ගොසිඞගසාලවනය සිත්කලුය, රාත්‍රිය සඳපහනින් බබලන්නීය. සලගස් මුල සිට අග දක්වා පිපී සිටියහ. දිව්‍ය සුගන්ධය වැනි සුවඳ හමයි. ඇවැත් රෙවතයෙනි කෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්‍ෂුවක් කරණකොටගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේදැ"යි (විචාළහ) " ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්‍ෂුවක් පලසමවත්හි ඇලුනේ පලසමවත්හි කැමැත්ත ඇත්තේ තමාගේ හිත සමාධිගත කිරීමෙහි යෙදුනේ පහනොකළ ධ්‍යාන ඇත්තේ විදර්‍ශනායෙන් යුක්ත වූයේ ශූන්‍යාගාරයෙහි භාවනාවන් වඩන්නේ වෙයිද, ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මෙබඳු භික්‍ෂුවක් කරණකොටගෙන ගොසිඞගසාල වනය හොබනේය"යි (කීහ.)

4. මෙසේ කී කල්හි ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් අනුරුඬ ස්ථවිරයන්ට මෙසේ කීහ. " ඇවැත් අනුරුඬයෙනි, ආයුෂ්මත් රෙවතයන් විසින් ස්වකීය වැටහීම පරිදි ප්‍රකාශ කරන ලද්දේය. එහිලා දැන් අපි ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධයන් විචාරමු. ඇවැත්නි, අනුරුඬයෙනි, ගොසිඞ්ග සාලවනය සිත්කලුය. රාත්‍රිය සඳපහනින් බබලන්නීය. සල්ගස් මුල සිට අග දක්වා පිපී සිටියහ. දිව්‍ය සුගන්ධය වැනි සුවඳ හමයි. ඇවැත් අනුරුද්ධයෙනි, කෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්‍ෂුවක් කරණකොටගෙන ගොසිඞගසාල වනය හොබනේදැයි,(විචාළහ)

,ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්‍ෂුව පිරිසුදුවූ, මිනිස්බව ඉක්මවූ දිවඇසින් දහසක් ලොකධාතුව බලයිද, ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවරයෙනි, ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් උඩුමහල් තලයකට ගියේ නිම්වළලු දහසක් දකින්නේ යම්සේද, එසේම භික්‍ෂුව පිරිසුදුවූ, මිනිස් බව ඉක්මවූ දිව ඇසින් දහසක් ලොකධාතුව බලයිද, ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මෙබඳු භික්‍ෂුවක් කරණකොටගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේය"යි (කීහ.)

5. මෙසේ කී කල්හි ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර සථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහාකාශ්‍යප සථවිරයන්ට මෙසේ කීහ.,ඇවැත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයෙනි, ආයුෂ්මත් අනුරුද්ධයන් ස්වකීය වැටහීම පරිදි ප්‍රකාශ කරණ ලද්දේය. එහිලා දැන් අපි ආයුෂ්මත් මහාකාශ්‍යප ස්ථවිරයන් විචාරමු. ඇවැත් මහාකාශ්‍යපයෙනි, ගොසිඞගසාලවනය සිත්කලුය, රාත්‍රිය සඳ පහනින් බබලන්නීය. සල් ගස් මුල සිට අග දක්වා පිපී සිටියහ. දිව්‍ය සුගන්ධය වැනි සුවඳ හමයි. ඇවැත් මහාකාශ්‍යපයෙනි, කෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්‍ෂුවක් කරණකොටගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේදැයි (විචාළහ)

,ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්‍ෂුවක්, තෙමේද සමාදන්වූ ආරණ්‍යකාඞග ඇත්තේවේද, ආරණ්‍යකාඞග පිරිමෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, ආරණ්‍යකාඞග පිරිමෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේ ද පිණ්ඩපාතිකවූයේ පිණ්ඩපාතික වීමෙහි ගුණ කියන්නේවේද, තෙමේද පංශුකූලිකාඞග ඇත්තේ පංශුකූලික වීමෙහි ගුණ කියන්නේ වේද,තෙමේද තෙචීවරිකාඞග ඇත්තේ, (තුන් සිවුරු පමණක් දැරීම) තෙචීවරික වීමෙහි ගුණ කියන්නේවේද, තෙමේද අලෙපචජ (ස්වල්පයකින් සතුටුවීම) වූයේ අලෙපචජ වීමෙහි ගුණකියන්නේවේද, තෙමේද ලදදෙයින් සතුටුවන්නේ ලදදෙයින් සතුටු වීමෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද විවේකයෙන් යුක්ත වූයේ විවේකයෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද සංසර්ගයෙන් (එකට ගැටී විසීම) තොරවූයේ අසංසර්ගයෙහි ගුණ කියන්නේවේද, තෙමේද පටන්ගත් වීර්‍ය්‍යය ඇත්තේ වීර්‍ය්‍ය කිරීමෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද සීල යෙන් යුක්තවූයේ සීල සම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද සමාධියෙන් යුක්තවූසේ සමාධිසම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේවේද, තෙමේද ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ ප්‍රඥා සම්පත්ති යෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද විමුක්තියෙන් යුක්ත වූයේ විමුක්ති සම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේවේද, තෙමේද විමුක්තිඥාන දර්ශනයෙන් යුක්තවූයේ

විමුක්ති ඥානදර්ශන සම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මෙබඳු භික්ෂුව කරණකොටගෙණ ගොසිඞගසාල වනය හොබනේය,යි (කීහ)

මෙසේ කී කල්හි ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ කීහ: - "ඇවැත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයනි, ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන් විසින් ස්වකිය වැටහීම පරිදි ප්‍රකාශ කරන ලද්දේය. එහිලා දැන් අපි ආයුෂ්මත් මහාමෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් විචාරමු. ඇවැත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, ගොසිඞගසාලවනය සිත්කලුය, රාත්‍රිය සඳ පහනින් බබලන්නීය. සල් ගස්මුල සිට අග දක්වා පිපී සිටියහ. දිව්‍ය සුගන්ධය වැනි සුවඳ හමයි. ඇවැත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, කෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්ෂුවක් කරණකොටගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේදැ,යි (විචාළහ.) ,ඇවැත් ශාරිපුත්‍රසථවිරයෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂූන් දෙනමක් අභිධර්ම කථා පවත්වත්ද, ඔවුහු ඔවුනොවුන් ප්‍රශ්න විචාරත්ද, ඔවුනොවුන් විසින් අසන ලද ප්‍රශ්න විසඳත්ද, කරුණු යටපත් නොකරත්ද, ඔවුන් අතර දැහැමි කථාව පවත්නී වෙයිද, ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මෙබඳු භික්ෂුව කරණකොටගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේය,යි (කීහ.)

ඉක්බිති මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් වහන්සේ ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේට මෙසේ කීහ. ,ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, අප හැමදෙනා විසින් අපේ වැටහීම පරිදි ප්‍රකාශ කරන ලදි. මෙහිලා අපි දැන් ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් විචාරමු. ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, ගොසිඞගසාලවනය සිත්කලුය, රාත්‍රිය සඳ පහනින් බබලන්නීය. සල් ගස් මුල සිට අග දක්වා පිපී සිටියහ. දිව්‍යසුගන්ධය වැනි සුවඳ හමයි. ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි කෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්ෂුවක් කරණ කොට ගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේදැ, යි, (විචාළහ)

6. ,ඇවැත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනිල මේ ශාසනයෙහි භික්ෂු චිත්ත වසඟ කර ගනියිද හිතට වසඟ වීමෙන් නොපවතියිද හෙතෙම යම් ධ්‍යාන සමාපත්තියකින් යුක්තව උදය කාලයෙහි වාසය කරන්ට කැමති වේද,එ ධ්‍යාන සමාපත්තියෙන් යුක්තව උදය කාලයෙහි වාසය කෙරෙයි ද, යම් ධ්‍යාන සමාපත්තියකින් දවල් කාලයෙහි වාසය කරන්ට කැමති වෙයිද, එ ධ්‍යාන සමාපත්තියෙන් දවල් කාලයෙහි වාසය කරයිද, සවස් කාලයෙහි යම් ධ්‍යාන සමාපත්තියකින් වාසය කරන්නට කැමතිවෙයිද, සවස් කාලයෙහි ඒ ධ්‍යාන සමාපත්තියෙන් වාසය කරයිද, ඇවැත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, රජ කෙනෙකුගේ හෝ රාජ මහාමාත්‍යයෙකුගේ හෝ ඇඳුම් ගබඩාව නොයෙක් වර්ණ ඇති ඇඳුම්වලින් පිරුණේ වේද, හෙතෙම උදය කාලයෙහි යම් වස්ත්‍ර දෙකක් අඳින්නට කැමති වෙයි නම් එ වසත්‍ර දෙක උදය කාලයෙහි අඳියිද, දවල් කාලයෙහි යම් වසත්‍ර දෙකක් අඳින්නට කැමති වෙයි නම් ඒ වසත්‍ර දෙක දවල් කාලයෙහි අඳියිද, සවස් කාලයෙහි යම් වසත්‍ර දෙකක් අඳින්නට කැමති වෙයි නම් ඒ වසත්‍ර දෙක සවස් කාලයෙහි අඳියිද, ඇවැත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, මෙසේම මහණතෙම හිත වසඟ කර ගනියිද, හිතට වසඟව නොපවතියි ද, හෙතෙම යම් ධ්‍යාන සමාපත්තියකින් යුක්තව උදය කාලයෙහි වාසය කරන්නට කැමති නම් ඒ

ධ්‍යාන සමාපත්තියෙන් යුක්තව උදය කාලයෙහි වාසය කරයිද, යම් ධ්‍යාන සමාපත්තියකින් දවල් කාලයෙහි වාසය කරන්ට කැමති වෙයි නම් ඒ ධ්‍යාන සමාපත්තියෙන් දවල් කාලයෙහි වාසය කරයිද සවස් කාලයෙහි යම් ධ්‍යාන සමාපත්තියකින් වාසය කරන්නට කැමති වෙයි නම් සවස් කාලයෙහි ඒ ධ්‍යාන සමාපත්තියෙන් වාසය කරයිද, ඇවැත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, මෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්ෂුව කරණ කොට ගෙන ගොසිඞග සාලවනය හොබනේය"යි (කිහ)

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ ඒ ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලාට මෙසේ කීහ. "ඇවැත්නි, අප සියලු දෙනා විසින් අපේ දැනීම පරිදි ප්‍රකාශ කරනලදි. ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනකද එහි යමු: ගොස්, මේ කාරණය භාග්‍යවතුන් වහන්සේට සැල කරමු. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අපට යම් ආකාරයකින් ප්‍රකාශ කරත් නම් එසේ මෙය දරා ගනිමු"යි (කීහ) .එසේය,ඇවැත්නි.යි ඒ ආයුෂ්මත් වරු ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන්වහන්සේට පිළිතුරු දුන්හ. ඉක්බිති ඒ (සියලු) ආයුෂ්මතුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් තැනෙක්හිද එහි ගියහ. ගොස්, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඳ, එකත්පස්ව උන්හ. එකත්පසෙක උන් ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කීහ. "ස්වාමීනි, ආයුෂ්මත් රෙවත තෙමේ ද ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙමේ ද බණ අසනු පිණිස මා වෙත පැමිණියහ. ස්වාමීනි, මම මෙසේ එන්නාවූ ආයුෂ්මත් රෙවතයන් හා ආයුෂ්මත් ආනන්දයන් දුරදීම දුටුවෙමි. දැක, ආයුෂ්මත ආනන්දයන්ට මෙසේ කීවෙමි.

,භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ උපස්ථායකවූ, භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සමීපයෙහිම හැසිරෙන්නාවූ ආයුෂ්මත් ආනන්දයන්ගේ මෙහි පැමිණීම යහපත්ය. ඇවැත් ආනන්දයනි, ගොසිඞගසාල වනය සිත්කලුය, රාත්‍රිය සඳපහනින් බබලන්නීය. සල්ගස් මුල සිට අග දක්වා පිපී සිටියහ. දිව්‍ය සුගන්ධය වැනි සුවඳ හමයි. ඇවැත් ආනඥයෙනි, කෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්ෂුවක් කරණකොටගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේදැ,යි (ඇසීමි)

,ස්වාමීනි, මෙසේ කී කල්හි ආයුෂ්මත් ආනඥ තෙමේ මට මෙසේ කීය. 'ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුවක් බොහෝ ඇසූපිරූ තැන් ඇත්තේ වෙයි ද, ඇසූ දේ හිතෙහි දරන්නේ වෙයිද, ඇසූ ධර්‍මය සිත්හි රැස්කර ගත්තේ වෙයිද, මුල යහපත්වූ, මැද යහපත්වූ, අග යහපත්වූ, අර්ථ සහිතවූ, ව්‍යඤ්ජන සහිත වූ යම් ඒ ධර්‍මකෙනෙක් මුලුමණින් සම්පූර්ණ වූ පිරිසිදු වූ බ්‍රහ්මචරියාව ප්‍රකාශ කෙරෙත්ද, එබඳුවූ ධර්‍ම ඔහු විසින් බොහෝකොට අසන ලද්දාහු වෙත්ද, ප්‍රගුණ කරන ලද්දාහු වෙත්ද, වචනයෙන් කීම් වශයෙන් පුරුදුකරණ ලද්දාහු වෙත්ද, සිතින් සලකන ලද්දාහු වෙත්ද, ප්‍රඥාවෙන් මනාව අවබෝධ කරණ ලද්දාහු වෙත්ද හෙතෙම ආශ්‍රව (කෙලෙස්) නැතිකිරීම පිණිස සිවුවණක් පිරිසට පද ව්‍යඤ්ජන සම්පත්තියෙන් සම්පූර්ණ කර ධර්‍මය දෙශනා කරයිද, ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, එබඳු භික්ෂුවක් කරණකොටගෙන ගොසිඞසාලවනය හොබනේය.යි (කීය.)

7. ,ශාරිපුත්‍රය, ඉතා යහපති, ඉතා යහපති, ආනන්ද මනාව ප්‍රකාශ කරන්නේ මෙසේ ප්‍රකාශ කරන්නේය. ශාරිපුත්‍රය, ආනන්ද බොහෝ ඇසූපිරූතැන් ඇත්තේය. ඇසූ දේ හිත්හි දරන්නේය, ඇසූ දේ හිත්හි රැස්කරගෙන සිටින්නේය. මුල යහපත්වූ, මැද යහපත්වූ, අග යහපත්වූ, අර්ථ සහිතවූ, ව්‍යඤ්ජන සහිතවූ, යම් ඒ ධර්ම කෙනෙක් මුලුමණින් සම්පූර්ණවූ පිරිසිදු බ්‍රහ්මචරියාව ප්‍රකාශ කරත්ද, එබඳු ධර්ම ඔහු විසින් බොහෝ අසන ලද්දාහු වෙත්. ප්‍රගුණ කරන ලද්දාහු වෙත්. වචනයෙන් කීම් වශයෙන් පුරුදු කරන ලද්දාහු වෙත්. සිතින් සලකන ලද්දාහු වෙත්. හෙතෙම ආශ්‍රව (කෙලෙස්) නැතිකිරීම පිණිස සිව් පිරිසට පද ව්‍යඤ්ජන සම්පත්තියෙන් සම්පූර්ණ කර ධර්මය දේශනා කරයි.,

,ස්වාමීනි, මෙසේ කී කල්හි මම ආයුෂ්මත් රේවතයන්ට මෙසේ කීවෙමි. .ඇවැත් රේවතයෙනි, ආයුෂ්මත් ආනන්ද විසින් ස්වකීය වැටහීම පරිදි ප්‍රකාශ කරන ලද්දේය. එහිලා දැන් අපි ආයුෂ්මත් රේවත ස්ථවිරයන් විචාරමු. ඇවැත්

රේවතයෙනි, ගොසිඞගසාලවනය සිත්කලුය, රාත්‍රිය සඳ පහනින් බබලන්නීය. සල්ගස් මුල සිට අග දක්වා පිපී සිටියහ. දිව්‍ය සුගන්ධය වැනි සුවඳ හමයි. ඇවැත් රේවතයෙනි, කෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්ෂුවක් කරණ කොට ගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේද.යි (ඇසීමි.) ස්වාමීනි, මෙසේ ඇසූ කල්හි ආයුෂ්මත් රේවත තෙමේ මට මෙසේ කීයේය. ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුවක් පලසමවත්හි ඇලුනේ, පලසමවත්හි කැමැත්ත ඇත්තේ, තමාගේ හිත සමාධිගත කිරීමෙහි යෙදුනේ පහනොකළ ධ්‍යාන ඇත්තේ, විදර්ශනායෙහි යුක්ත වූයේ, ශුන්‍යාගාරයෙහි භාවනාවන් වඩන්නේ වෙයිද, ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මෙබඳු භික්ෂුවක් කරණකොටගෙන ගොසිඞග සාලවනය හොබනේය.යි (කීය.)

8. .ශාරිපුත්‍රය, ඉතා යහපත, ඉතා යහපත. රේවත මනාව ප්‍රකාශ කරන්නේ මෙසේ ප්‍රකාශ කරන්නේය, ශාරිපුත්‍රය, රේවත වනාහි පලසමවත් හි ඇලුනේය, පලසමවත්හි කැමැත්ත ඇත්තේය, තමාගේ හිත සමාධිගත කිරීමෙහි යෙදුනේය, පහනොකළ ධ්‍යාන ඇත්තේය, විදර්ශනාවෙන් යුක්තය, ශුන්‍යාගාරයෙහි වඩන භාවනා ඇත්තේය.

,ස්වාමීනි, මෙසේ කී කල්හි මම ආයුෂ්මත් අනුරුධයන්ට මෙසේ කීවෙමි. ඇවැත් අනුරුධයෙනි, ආයුෂ්මත් රේවත විසින් ස්වකීය වැටහීම පරිදි ප්‍රකාශ කරණ ලද්දේය. එහිලා දැන් අපි අනුරුධයන් විචාරමු. ඇවැත් අනුරුධයෙනි, ගොසිඞගසාලවනය සිත්කලුය, රාත්‍රිය සඳ පහනින් බබලන්නීය, සල් ගස් මුල සිට අග දක්වා පිපී සිටියහ. දිව්‍ය සුගන්ධය වැනි සුවඳ හමයි. ඇවැත් අනුරුධයෙනි, කෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්ෂුවක් කරණ කොටගෙන ගොසිඞසාලවනය හොබනේද.යි (ඇසීමි.) මෙසේ ඇසූ කල්හි ස්වාමීනි, ආයුෂ්මත් අනුරුධ තෙමේ මට මෙසේ කීයේය. .ඇවැත් ශාරිපුත්‍රයෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්ෂුව පිරිසිදුවූ මිනිස් බව ඉක්මවූ දිව ඇසින් දහසක් ලොකධාතුව බලයිද, ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, ඇස් ඇති පුරුෂයෙක් උඩුමහල්තලය

කට ගියේ නිම්වළලු දහසක් දකින්නේ යම්සේද, එසේම භික්‍ෂුව පිරිසිදුවූ මිනිස් බව ඉක්මවූ දිව ඇසින් දහසක් ලොක ධාතුව බලයිද, ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මෙබඳු භික්‍ෂුවක් කරණකොටගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේය.යි (කීහ,)

9. ,ශාරිපුත්‍රය, ඉතා යහපත, ඉතා යහපත, අනුරුධ මනාව ප්‍රකාශ කරන්නේ මෙසේ ප්‍රකාශ කරන්නේය. ශාරිපුත්‍රය, අනුරුධ වනාහි පිරිසිදුවූ, මිනිස් බව ඉක්මවූ දිව ඇසින් දහසක් ලොක ධාතුව බලන්නේය.,

,ස්වාමීනි, මෙසේ කී කල්හි මම ආයුෂ්මත් මහාකාශ්‍යප ස්ථවිරයන්ට මෙසේ කීවෙමි, .ඇවැත් මහාකාශ්‍යපයෙනි, ආයුෂ්මත් අනුරුධයන් විසින් ස්වකීය වැටහීම පරිදි ප්‍රකාශ කරන ලදි. මෙහිදී අපි ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන් විචාරමු. ඇවැත් මහාකාශ්‍යපයෙනි, ගොසිඞගසාලවනය සිත් කලුය. රාත්‍රිය සඳපහනින් බබලන්නීය. සල්ගස් මුල සිට අග දක්වා පිපී සිටියහ. දිව්‍ය සුගන්ධය වැනි සුවඳ හමයි. ඇවැත් මහා කාශ්‍යපයෙනි, කෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්‍ෂුවක් කරණ කොට ගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේදැ, යි ඇසීමි.

,ස්වාමීනි, මෙසේ ඇසූ කල්හි ආයුෂ්මත් මහාකාශ්‍යප ස්ථවිරතෙමේ මට මෙසේ කීයේය. ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්‍ෂුවක් තෙමේද සමාදන් වූ ආරණ්‍යකාඞග ,ඇත්තේ ආරණ්‍යකාඞග පිරීමෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද පිණ්ඩපාතිකවූයේ පිණ්ඩපාතික වීමෙහි ගුණ කියන්නේවේද, තෙමේද පංශුකූලිකාඞග ඇත්තේ පංශුකූලික වීමෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද තෙචීවරකාඞග ඇත්තේ (තුන් සිවුරු පමණක් දැරීම) තෙචීවරික වීමෙහි ගුණ කියන්නේවේද, තෙමේද අලෙපවජ (ස්වල්පයකින් සතුටුවීම) වූයේ අල්පෙච්ඡවීමෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද ලද දෙයින් සතුටුවන්නේ ලදදෙයින් සතුටුවීමෙහි ගුණකියන්නේ වේද, තෙමේද විවේකයෙන් යුක්තවූයේ විවේකයෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද සංසර්‍ගයෙන් (එකට ගැටී විසීම) තොරවූයේ අසංසර්‍ගයෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද පටන්ගත් වීර්‍ය්‍ය ඇත්තේ වීර්‍ය්‍ය කිරීමෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද සීලයෙන් යුක්තවූයේ සීල සම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද සමාධියෙන් යුක්තවූයේ සමාධි සම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද ප්‍රඥාවෙන් යුක්තවූයේ ප්‍රඥාසම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, තෙමේද විමුක්තියෙන් යුක්තවූයේ විමුක්ති සම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේවේද, තෙමේද විමුක්ති ඥානදර්‍ශනයෙන් යුක්තවූයේ විමුක්ති ඥානදර්‍ශන සම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේ වේද, ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, මෙබඳු භික්‍ෂුව කරණ කොටගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේය,යි (කීය.)

10. ,ශාරිපුත්‍රය, ඉතා යහපත, ඉතා යහපත, කාශ්‍යප මනාව ප්‍රකාශ කරන්නේ මෙසේ ප්‍රකාශ කරන්නේය. ශාරිපුත්‍රය, කාශ්‍යප වනාහි තෙමේ සමාදන් වූ ආරණ්‍යකාඞග ඇත්තේ, ආරණ්‍යකාඞග පිරීමෙහි ගුණ කියන්නේය. තෙමේද පිණ්ඩපාතික වූයේ. පිණ්ඩපාතික වීමෙහි ගුණ කියන්නේය. තෙමේද පංශුකූලික වූයේ, පංශකූලික වීමෙහි ගුණ කියන්නේය. තෙමේද

තෙචීවරකාඞ්ග ඇත්තේ, (තුන් සිවුරු පමණක් දැරීම) තෙචීවරික වීමෙහි ගුණ කියන්නේය. තෙමේද අලෙපවජ (ස්වල්පයකින් සතුටුවීම) වූයේ, අලෙපවජ වීමෙහි ගුණ කියන්නේය. තෙමේද ලද දෙයින් සතුටු වන්නේ, ලද දෙයින් සතුටුවීමෙහි ගුණ කියන්නේය. තෙමේද විවේකයෙන් යුක්ත වූයේ, විවේකයෙහි ගුණ කියන්නේය. තෙමේද සංසර්‍ගයෙන් (එකට ගැටී සිටීම) තොරවූයේ, අසංසර්‍ගයෙහි ගුණ කියන්නේය. තෙමේද පටන්ගත් වීර්‍ය්‍ය ඇත්තේ, වීර්‍ය්‍ය කිරීමෙහි ගුණ කියන්නේය. තෙමේද සීලයෙන් යුක්තවූයේ, සීල සම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේය. තෙමේද ප්‍රඥාවෙන් යුක්ත වූයේ, ප්‍රඥාසම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේය. තෙමේද විමුක්තියෙන් යුක්තවූයේ, විමුක්ති සම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේය. තෙමේද විමුක්ති ඥානදර්‍ශනයෙන්, යුක්තවූයේ විමුක්ති ඥානදර්‍ශන සම්පත්තියෙහි ගුණ කියන්නේය.

,ස්වාමීනි, මෙසේ කීකල්හි මම ආයුෂ්මත් මහාමෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන්ට මෙසේ කීමි. .ඇවැත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, ආයුෂ්මත් මහා කාශ්‍යප ස්ථවිරයන් විසින් තමාගේ වැටහීම පරිදි ප්‍රකාශ කරනලදී. මෙහිලා අපි ආයුෂ්මත් මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිරයන් විචාරමු. ආයුෂ්මත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, ගොසිඞ්ගසාලවනය සිත්කලුය, රාත්‍රිය සඳපහනින් බබලන්නීය. සල්ගස් මුල සිට අග දක්වා පිපී සිටියහ. දිව්‍ය සුගන්‍ධය වැනි සුවඳ හමයි. ඇවැත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, කෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්‍ෂුවක් කරණ කොටගෙන ගොසිඞ්ගසාලවනය හොබනේදැ.යි (ඇසීමි.) ස්වාමීනි, මෙසේ ඇසූ කල්හි ආයුෂ්මත් මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිර තෙමේ මට මෙසේ කීයේය. .ඇවැත් ශාරිපුත්‍රයෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්‍ෂූන් දෙනමක් අභිධර්‍ම කථා කියත්ද, ඔවුහු ඔවුනොවුන් ප්‍රශ්න විචාරත්ද, ඔවුනොවුන් විසින් අසනලද ප්‍රශ්න විසඳත්ද, කරුණු යටපත් නොකරත්ද, ඔවුන් අතර දැහැමි කථාව පවත්නී වෙයිද, ඇවැත් ශාරිපුත්‍රස්ථවිරයෙනි, මෙබඳු භික්‍ෂුව කරණකොටගෙන ගොසිඞ්ගසාලවනය හොබනේය.යි (කීය.)

11. ,ශාරිපුත්‍රය, ඉතා යහපත, ඉතා යහපත. මෞද්ගල්‍යායන මනාව ප්‍රකාශ කරන්නේ මෙසේ ප්‍රකාශ කරන්නේය. ශාරිපුත්‍රය, මෞද්ගල්‍යායන වනාහි ධර්‍මකථිකය.,

මෙසේ කී කල්හි ආයුෂ්මත් මහා මෞද්ගල්‍යායන ස්ථවිර තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේ කියේය. ,ඉක්බිති, ස්වාමීනි, මම ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන්වහන්සේට මෙසේ කීවෙමි. ,ඇවැත් ශාරිපුත්‍රයෙනි, අප හැමදෙනා විසින් අපේ වැටහීම පරිදි ප්‍රකාශ කරන ලදී. මෙහිලා අපි දැන් ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් විචාරමු. ඇවැත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයෙනි, ගොසිඞ්ගසාලවනය සිත්කලුය, රාත්‍රිය සඳ පහනින් බබලන්නීය. සල්ගස් මුලසිට අග දක්වා පිපී සිටියහ. දිව්‍ය සුගන්‍ධය වැනි සුවඳ හමයි. ඇවැත් ශාරිපුත්‍රය, කෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්‍ෂුවක් කරණකොටගෙන ගොසිඞ්ගසාලවනය හොබනේදැ.යි (ඇසීමි.) ස්වාමීනි, මෙසේ ඇසූ කල්හි ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍ර ස්ථවිරයන් වහන්සේ මට මෙසේ කීහ. ,ඇවැත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, මේ ශාසනයෙහි භික්‍ෂුව හිත වසඟ කර ගනියිද, හිතට වසඟ වීමෙන් නොපවතියිද, හෙතෙම යම් සමාපත්තියකින් යුක්තව උදය කාලයෙහි වාසය කරන්ට කැමති වේ නම් ඒ ධ්‍යාන සමාපත්තියෙන් යුක්තව උදය

කාලයෙහි වාසය කරයිද, යම් ධ්‍යාන සමාපත්තියකින් දවල් කාලයෙහි වාසය කරන්ට කැමතිවෙයි නම් ඒ ධ්‍යාන සමාපත්තියෙන් දවල් කාලය වාසය කරයිද, සවස් කාලයෙහි යම් ධ්‍යාන සමාපත්තියකින් වාසය කරන්නට කැමති වෙයි නම් සවස් කාලයෙහි ඒ ධ්‍යාන සමාපත්තියෙන් වාසය කරයිද, ඇවැත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, රජකෙනෙකුගේ හෝ රාජ මහාමාත්‍යයෙකුගේ හෝ ඇඳුම් ගබඩාව නොයෙක් වර්ණ ඇති ඇඳුම්වලින් පිරුනේ වේද, හෙතෙම උදය කාලයෙහි යම් වස්ත්‍ර දෙකක් අඳින්නට කැමති වෙයි නම් ඒ වස්ත්‍ර දෙක උදය කාලයෙහි අඳියි, දවල් කාලයෙහි යම් වස්ත්‍ර දෙකක් අඳින්නට කැමති වෙයි නම් ඒ වස්ත්‍ර දෙක දවල් කාලයෙහි අඳියි, සවස් කාලයෙහි යම් වස්ත්‍ර දෙකක් අඳින්නට කැමතිවෙයි නම් ඒ වස්ත්‍ර දෙක සවස් කාලයෙහි අඳින්නේද, ඇවැත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, මෙසේම මහණතෙම හිත වසඟ කර ගනියිද, හිතට වසඟව නොපවතියිද, ඇවැත් මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, මෙබඳු ස්වභාව ඇති භික්ෂුව කරණ කොටගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේය, යි (කීහ.)

12. ,මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, ඉතා යහපත, ඉතා යහපත, ශාරිපුත්‍ර මනාව ප්‍රකාශ කරන්නේ මෙසේ ප්‍රකාශ කරන්නේය. මෞද්ගල්‍යායනයෙනි, ශාරිපුත්‍ර වනාහි උදයකාලයෙහි යම් සමාපත්තියකින් වාසය කරන්නට කැමතිනම් උදය කාලයෙහි ඒ සමාපත්තියෙන් වාසයකරන්නේය. දවල් කාලයෙහි යම් සමාපත්තියකින් වාසය කරන්නට කැමතිනම් දවල් කාලයෙහි ඒ සමාපත්තියෙන් වාසයකරන්නේය. සවස් කාලයෙහි යම් සමාපත්තියකින් වාසය කරන්නට කැමතිනම් සවස් කාලයෙහි ඒ සමාපත්තියෙන් වාසය කරන්නේය.

මෙසේ කී කල්හි ආයුෂ්මත් ශාරිපුත්‍රස්ථවිරයන් වහන්සේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙසේකීහ. ,ස්වාමීනි, කවරෙකුගේ ප්‍රකාශය යහපත් ප්‍රකාශය වන්නේද?, ,ශාරිපුත්‍රය, තොප සියලුදෙනාගේ ප්‍රකාශ ඒ ඒ කාරණයෙන් යහපත් ප්‍රකාශමය. එහෙත් .කෙබඳු භික්ෂුවක් කරණ කොටගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේදැ' යි මගෙන්ද අසව්. ශාරිපුත්‍රය, මේ ශාසනයෙහි මහණ තෙම බතෙන් පසුව පිණ්ඩපාතයෙන් වැලකුණේ පලක් බැඳගෙන කය ඍජුකොට පිහිටුවා සිහිය ඉදිරිකොට පිහිටුවාගෙන, මගේ සිත යම්තාක් උපාදානයන්ගෙන් වෙන්ව, කෙලෙසුන් කෙරෙන් නොමිදෙන්නේද, ඒතාක් පර්‍ය්‍යඞ්කය නොබිඳින්නෙමියි හිඳියිද, ශාරිපුත්‍රය, මෙබඳු භික්ෂුව කරණ කොට ගෙන ගොසිඞගසාලවනය හොබනේය., භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය දෙශනා කළහ. සතුටු සිත් ඇත්තාවූ ඒ ආයුෂ්මත්හු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දෙශනාව සතුටින් පිළිගත්හ.

දෙවැනිවූ මහා ගොසිඞ්ග සූත්‍රය නිමි. (4 – 2)

ශශශශශශශ